

vejelse, saa at der kan blive ydet et rimeligt Tilskud til Dyr lægeforeningen. Jeg hørte ligeledes med Glæde, at det blev sagt, at den højtærede Indenrigsminister vilde tage Spørgsmaalet om Tilskud til Sygekassen under velvillig Overvejelse. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister om at lade disse Overvejelser ske meget velvilligt og meget alvorligt, saaledes at den højtærede Minister — og de øvrige Ministre — om muligt til tredje Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget kan stille Ændringsforslag, der kunne foranledige, at denne Os-Beboere faa de uheldige Forhold afhjulpne, som de leve under med Hensyn til Læge, Jordemoder og Dyr læge.

Zahle: Det parlamentariske Regeringssæt medfører hyppige eller i hvert Fald jævnlige Ministerskifter, og det er efter min Mening en særdeles god Side ved dette Styre, bl. a. fordi enhver, der sidder som Minister, ved, at han til en vis Grad arbejder under Kontrol af sin Efterfølger, og som Efterfølger vil han som oftest faa en politisk Modstander, af hvem han ikke kan vente, at han vil se med særlig Sympati paa, hvad hans Forgænger har foretaget sig, skønt han naturligvis altid kan vente, at der vil blive set hensynsfuldt og honnet derpaa. En Kritik fra Efterfølgeren kan altsaa til enhver Tid den siddende Minister vente, og det er kun godt, men naturligvis har det ogsaa den Skyggeside, at hvis et uforstandigt eller taktløst Menneske en Gang skulde blive Minister, kunde han fremføre en Kritik, som var ganske uhjemlet. Det vilde være uheldigt, men dog ikke dræbende for nogen, fordi den, der har været Minister, i Regelen træder tilbage i en Stilling, som tillader ham at træde frem for Offentligheden og forsvare sig mod uhjemlede Angreb. Selv om han ikke vedblivende er Medlem af Rigsdagen, vil han dog faa Adgang til en Presse, hvori han kan ytre sig.

Naar jeg nu staar som afgaaet Minister og er Genstand for Angreb fra Efterfølgerens Side, maa jeg sige, at det glæder mig overordentligt at opleve, hvad jeg oplever nu, at den meget ærede Ordfører (Jerichow) maa staa og hale og række og strække og trække i en Koneilspræsidents Ansvar for alt, hvad der foregaar i Staten, for overhovedet rigtig at faa noget at bebrejde mig. Jeg tænker mig, at det maa have løbet dette Tings højtærede Formand koldt ned ad Ryggen,

da han hørte, hvilket Ansvar der paaahyler en Koneilspræsident for alt, hvad der foregaar i Staten paa den Tid, han er Koneilspræsident. Thi hvis man virkelig efter den Maalestok vilde paalægge Tingets nuværende Formand Ansvar for, hvad samtlige Ministre have gjort, der have haft Sæde i det Ministerium, den højtærede Formand har staaet i Spidsen for, saa vilde det blive et meget tungt Ansvar, der vilde komme til at paaahvile ham. Jeg tror imidlertid, at dette er at gaa for vidt; men jeg paatager mig gerne ethvert Ansvar i den Sag, som her foreligger til Behandling, thi i den er alt foregaaet korrekt. Den meget ærede Ordfører (Jerichow) sammenlignede, hvad der her var foregaaet, med, hvad der foregik i Struensee-Perioden. Hvor smigrende, altfor smigrende! Det maa jeg tilbagevise; jeg taaler paa ingen Maade, at man sammenligner mig med Struensee; thi jeg anser Struensee for at være den Enkeltmand, der af alle har udrettet mest til Gavn for Danmark. Hvis det er i den Henseende, jeg skulde sammenlignes med Struensee, at han til sidst maatte se sit Hoved falde, saa vil jeg dertil sige: Ja, Herregud, kan jeg udrette for Danmark noget, som kan maale sig med, hvad Struensee udrettede, saa skal mit Hoved være til Raadighed. Men De faar ikke mit Hoved i denne Sag; den egner sig ikke til at fælde nogen Mand.

Til Karakteristik af de Breve, vi nu have set offentliggjorte, vil jeg sige ud fra mit Kendskab til Brevskriveren paa den Tid, de bleve affattede, at de ere Udtryk for et forpint og overnervøst Menneskes Spænding. Han har skrevet disse Breve til mig, som han kalder og med Rette kalder sin personlige Ven, og saa overnervøs og forpint som Manden var den Gang, har han sammenblandet en Henvendelse til den personlige Ven og den Omstændighed, at denne paa det Tidspunkt var Minister, saa det hele er nogle private Breve, som et Øjeblik ere skruede om i en anden Form; det hele er noget forvirret og uklart. Det første af disse Breve husker jeg, jeg har modtaget. Det andet kan jeg ikke huske noget om; men den højtærede Landbrugsminister har oplyst, at det er blevet sendt til Husmændenes Organisationer, og jeg benægter ikke Rigtigheden af den højtærede Landbrugsministers Bemærkning; jeg har formodentlig modtaget det og formodentlig modtaget det samtidig med eller efter det andet; det ved jeg saamænd ikke. Men det første erindr